

Іосифъ на това никакъ не внимаваше, но пакъ явно показваше Отца своего Сыновное почитаніе предъ самымъ Царемъ и цѣлымъ Египтомъ. Чѣда! чествуйте и любите и вы тако Родители ваши! Прилѣжайте и трѣдитесь, за да дочекатъ и они помного Отъ васъ радости!

46. ІАКОВЛЕВА И ІОСИФОВА СМѢРТЬ.

Седемдесать години живѣлъ ѣ Іаковъ въ Египтѣ. Отъ слабости своей, Оскѣти почти, какъ не мѣ ѣ смѣртный часъ далѣко. Проводи прочее за Сына Іосифа. Покорный Іосифъ дойде, и доведе съ собою свою два Сына, Ефрема и Манасію. Іаковъ совра всю свою послѣднюю силъ, сѣдна въ постѣли, и пыта Іосифа: Кои са тии? Онъ мѣ отговори: Тии са Сынове мой, кои ми ѣ даровалъ твѣа Бѣгъ. Доведи ги близъ, рече Іаковъ, да ги благословимъ. Іосифъ ги привѣде, а Дѣдо имъ ги пригърна и полюби говораши Іосифъ: Погледни насамъ! мыслилъ самъ, какъ никогда не ще да видимъ твоѣ лице, а милость Бѣжѣа даде ми и Чѣда твоѣа да пригърнимъ! Благослови ги, и рече: Вто азъ ѣмирамъ! Бѣгъ; когѣ са Отцы мой — Явраамъ и Ісаакъ — почитали; Бѣгъ, кой ма ѣ Отъ младости моеѣа до смѣртныѣа сѣа постѣли моеѣа, като вѣренъ Пастыръ, за рѣкъ водилъ,